

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1682

24. Dies Junii. Vix tota vita sufficit, ut hoc unum discas, vitam contemnere.
Seneca Epist. 111.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55659)

24. DIES JUNII.

Vix tota vita sufficit, ut hoc unum discas, vitam contemnere. *Seneca Epist. III.*

Vira sper- I. **I**lla demum extrema est hominis seu
nenda. cæcitas, seu calamitas; illud maximi
facere, quod oporteret maximè sper-
nere, vitam. Nemo nostrum in hac
vita mortali, se putat mortalem. cum igitur videant
homines vivendi perpetuitatem sibi denegatam, va-
riis modis eam sibi comparare satagunt. Tota penè
vita consumitur in procuranda nominis fama, post
vitam, Druso Germanicus pro more habebat, tunc
potissimum, Cum educendus in expeditionem exer-
citus esset; omnium virorum illustrium, qui in Italia
erant, monumenta visere. Rogatus, cur id faceret,
respondit: Ideò se monumenta visitare Scipionum,
aliorumque Heroum jam defunctorum; ad quo-
rum, dum in vivis erant, tota contremiscebat terras;
ut prosperam illorum fortunam considerans, forti-
tudinem audaciamque compararet. Et addebat; ve-
hementer animum ad cædendos hostes incitari,
dum quis sui memoriam futuris sæculis, se relictu-
rum cogitat. Nimirum spes posteritatis, cogit mag-
nanimos in quævis pericula, sine periculi metu sese
induere. Est enim virtutis uberrimum alimentum,
honos. Nam ornamentis honorum incitatur imi-
tatio; & virtus æmula alitur exemplo honoris a-
lieni.

II. Prisci illi Ethnici; cum neque inferos timerent, neque cæli gloriam sperarent; ex imbecillitate robur; ex pusillanimitate, audaciam; ex timore, fortitudinem; ex periculo, confidentiam; ex inimicis, amicos; ex inopia, tolerantiam; ex aliorum astuta experientiam comparabant, tantum ut memoria sui nonnullam inter mortuos relinquerent; & perurper inter vivos gloriæ consequerentur. Quis Ninum impulit, ut bella inveniret? Semiramim, ut tanta extrueret ædificia? Ulysses, ut tot enavigaret maria? Alexandrum Magnum, ut tot Regiones peragraret? C. Cæsarem, ut justo quinquages bis prælio certaret? Annibalem, ut bellum tam crudele Romanis inferret? Attilam, ut totam impugnaret Europam? profectò non idè res tam arduas suscipere, ut à coætaneis tantum celebrarentur; sed ut ea quæ dicimus, qui nunc vivimus, diceremus: Nimirum, honestus ambitus est, quos sequimur, tempore velle præconiis anteire. Clarorum virorum famæ præcedentia pericula extollunt; quæ profectò debetescit, nisi ubi probetur, invenerit. Præstantis viri est, vivum placere velle; mortuum etiam laudari. Cum porrò immortalis nominis semita non sit, nihil per pericula: hinc vile corpus est illis, qui magnam gloriam petunt. Omnes enim viri fortes, qui in exemplum prædicantur, ærumnis suis, inclyti floruerunt.

III. Sed cum Auctor naturæ circumscriptum nobis curriculum exiguum vitæ; sed immensum gloriæ, cur illud, quod tam exiguum est, præ eo quod immensum est, non contemnimus? Incuriam nobis pudorem; & exprimat è vultu ruborem.

Junius.

Tessera.

487

Ethnicus Imperator M. Marcellus, qui primus ter-
gum Hannibalis in acie vidit, qui rogatus, cur adeo
foret audax in committendo praelio? cur ita in con-
flictu confidens esset? respondit: *Ego, amice, Romanus
sum, & Dux Romanorum; itaque singulis me diebus
debet caput discrimini obicere.* Si hoc dixerit Ethni-
cus, quid Catholicus? si Romanus, quid Christia-
nus? memineris te stipendia facere sub Aquilis Chri-
sti. Dic ergo: Christianus sum, ideoque hæc vita
caduca, præ æterna, sicut est in se spatio brevis, ita &
mihi pretio vilis, illam pro Christo non tantum sper-
nere; sed & perdere, mihi est ingens lucrum. *Quis
vitam hanc æstimet, cum in ea minui necesse sit,
quidquid sine jam proximo in occidua, & extrema
devergat: sive viride, sive maturum, sive putre, sive
decerptum, sive excussum; necesse tandem est, vitæ
hujus pomum à carnis miseræ arbore avelli. Et si e-
nim mori, naturale est; tamen sæpè nos in foliis, aut
floribus juventæ, morbi pruina, aut calamitatis
grando aufert; ut cum vivos nos è strato surrecturos
remur, in æternam claudamus lumina noctem. La-
boriosa, sumptuosa, inextricabilis, & prolixa textu,
est tela, hæc vita: sed ut multis diebus detexitur; ita
puncto temporis abrumpitur. Hæc sententia mun-
do data est, ut omnia orta occidant, & aucta sene-
scant. Nonne prudenter interrogat Poëta:*

Quid prodest homini, si vivat secula centum?

*Cum moritur, vitam transire putat, quasi ven-
tum.*

Hh 4

25. DIES